

Divadelní fakulta AMU

Katedra autorské tvorby a pedagogiky

**POSUDEK VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE MARTINA DOUCHY
NA TÉMA „HLAS JAKO FENOMÉN TVOŘIVOSTI“**

Vedoucí práce: doc. Mgr. Ivana Vostárková

Téma, na které se Martin Doucha ve své diplomové práci zaměřil, vyplynulo z jeho dlouhodobého zájmu o lidský hlas pojmáný jako tvůrčí prostředek: již od dětství se věnoval hudbě, zejména zpěvu, jak jeho praktikováním, tak jako jeho zanícený posluchač. Jeho zájem o hlas je však širší, a proto hledal pro svoji práci potřebnou formu, která by mu umožňovala proniknout do fenoménu hlasu hlouběji. Rozhodnul se tedy oslovit osobnosti, pro které se stal hlas důležitým tvůrčím prostředkem a formou rozhovorů s nimi nahlédnout do jejich tvůrčí „kuchyně“.

Na téma hlasu pohlíží M. Doucha jednak pohledem teoretickým, prostřednictvím zdrojů, čerpaných z odborné literatury, dále osobních zkušeností, získaných jak v průběhu studia na KATaP, tak pohledem vlastních zkušeností, nabytých jejich uplatněním ve své autorské i interpretační tvorbě a provazuje je do širších souvislostí. Tím vším je ovlivněn při výběru osobností i při samotném vedení rozhovorů s nimi a jejich následným vyhodnocováním.

Svoji práci strukturoval do pěti částí, každá z nich vypovídá o hlasu jiným úhlem pohledu. To mu umožnilo získat potřebný odstup a tím možnost vnímat a ujasňovat si rozsáhlost i bohatost prostoru, který práce s hlasem pojímá.

Svoji diplomovou práci otvírá Martin Doucha popisem vlastní cesty k samotnému tématu hlasu, objasňuje v něm, proč je pro něj důležitý, proč a co konkrétně hodlá podrobněji nahlížet.

Ve druhé a třetí části se zabývá pojmem hlasu jako takovým a dospívá ke vnímání hlasu jako fenoménu tvořivosti.

Ve čtvrté části se zaměřuje na samotný zpěv, jeho historii a jeho specifika.

Nejrozsáhlejší, pátou a šestou část tvoří rozhovory s tvůrčími osobnostmi, pro které se stal hlas významným tvůrčím fenoménem. Jejich výběru věnoval Martin značnou pozornost, impulzy pro proces výběru a jeho opodstatnění popisuje v úvodu k rozhovorům.

Každému rozhovoru předchází krátký medailónek o osobnosti. Samotný rozhovor je uveden ve zkrácené podobě – vybírá z celku podstatnou část, která vystihuje osobitý přístup i pojmání práce s hlasem a poté ho podrobuje reflexi. Kladené otázky jsou promyšleny a směřují ke zkoumanému tématu konkrétní osobnosti. Z každého jednotlivého rozhovoru vyhmatává myšlenky, související s podstatou a neopakovatelností konkrétního tvůrčího uchopení hlasu jeho osobnosti.

V závěru práce shrnuje M. Doucha získané poznatky a podněty, které vypovídají o tom, že práci s hlasem vnímá jako nedílnou součást autorské tvorby a chtěl by se jí věnovat i v budoucnu. Skromně předpokládá, že takto získané poznatky včetně zajímavých rozhovorů, by mohly být přínosem a obohacením samotného oboru. Zastávám stejný názor. Spolupráce s M.Douchou byla obohacující také pro mě.

Diplomová práce Martina Douchy je strukturována přehledně, svojí formou umožňuje také čtenáři nahlédnout do uměleckých tvůrčích procesů svébytným způsobem.

Práce naplňuje všechny náležitosti stanovené pro diplomovou práci, a proto ji navrhuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení B.

doc. Mgr. Ivana Vostárková

Praha, 16.1.2023

Poznámka: Nedopatřením došlo na str.25 v poznámce 17) pod čarou k přehození dvou pojmů tělovost a tělesnost.

